

Patriks kjedelige dag

Patriks eldre brødre var alltid for opptatt til å ta seg av ham.

Av Rebekah Jakeman
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Patrik stirret opp i taket mens han lå på sengen. Han kjedet seg. Han hadde allerede lest dyrebøkene sine, hoppet på trampolinen og syklet rundt i nabolaget. Hva kunne han finne på nå?

Patrik reiste seg og gikk inn på rommet til storebroren Daniel. "Vil du leke med meg?" spurte Patrik.

"Beklager, det kan jeg ikke. Jeg må studere," sa Daniel. Han så ikke engang opp fra boken han leste. Patrik følte at hjertet sank. Daniel studerte *alltid*. Kunne han ikke ta en pause?

Nei vel. Daniel var opptatt, men Patrik kunne spørre den andre broren sin, Simion. "Jeg kjeder meg. Kan du leke med meg?" spurte Patrik.

"Nei, ikke i dag. Jeg skal møte noen venner." Simion tok på seg jakka og gikk ut døra.

Patrik var skikkelig sint! Hjertet hans slo fortere. De eldre brødrene hans hadde det *alltid* for travelt til å være sammen med ham. Han løp inn på rommet sitt og smalt igjen døra.

Det er urettferdig! tenkte Patrik.

Han trampet foten hardt i gulvet og kastet seg på senga. Han følte det stramme i brystet. Han kjedet seg sånn! Men han følte seg for sint til å finne på noe å gjøre.

Så husket han noe han lærte på skolen. Læreren lærte dem at det å puste dypt kan hjelpe, slik at man føler seg roligere.

"Det er vanskelig å gjøre noe når man er sint," hadde hun sagt. Hvis han var roligere, kunne Patrik kanskje finne på noe å gjøre slik at han ikke kjedet seg.

Derfor trakk Patrik pusten dypt og pustet ut. Så gjorde han det én gang til. Etter at han hadde pustet inn og ut noen ganger til, følte ikke brystet så stramt lenger. Men han visste ennå ikke hva han skulle finne på.

Han satte seg opp og så på bildet av Jesus Kristus på veggen. Hva ville han at Patrik skulle gjøre?

Patrik knelte. "Himmelske Fader, vær så snill å hjelpe Daniel mens han studerer," sa han. "Hjelp Simion å ha det gøy sammen med vennene sine. Og

vær så snill å hjelpe meg så jeg ikke kjeder meg sånn."

Etter å ha avsluttet bønnen fikk Patrik en idé. Han løp ned til Daniels rom.

"Daniel, kan vi leke sammen når du er ferdig?"

Daniel så opp fra boken sin og opp på klokka på veggen.

"Jeg kan ta en pause om ca. 30 minutter. Så kan vi gå ut en tur. Vil du det?"

"Ja!" Patrik smilte og løp tilbake til rommet sitt. Han fant en dyrebok om tigre som han likte å bla i. Etter å ha bladd i den en stund, lekte han med klosser. Snart hadde de 30 minuttene gått, og han og Daniel dro av gårde til skogen i nærheten av huset deres.

"Vil du leke krigere i verdensrommet eller oppdagelsesreisende i jungelen?" spurte Daniel.

"Samma det. Jeg er bare glad for at vi kan leke sammen. Det er mye bedre enn å kjede seg," sa Patrik.

Daniel gliste. "Å leke med deg er mye morsommere enn å lese til en prøve."

Patrik følte seg glad der han og Daniel krabbet gjennom gresset. Det hadde hjulpet å roe seg ned. Da tenkte han klarere, slik at han kunne løse problemet sitt. Og vår himmelske Fader hadde hjulpet ham å bli mer lik Jesus Kristus. Det ble en god dag likevel. ●

